

Το σαραβαλάκι

Λίγο πέρα από το σπίτι μου είναι ένα συνεργείο αυτοκινήτων. Παλιά λάστιχα, ρόδες, βίδες και βαλβίδες, μηχανές, μανιβέλες, ό,τι θέλεις βλέπεις σε εκείνο το μαγαζί.

Ο κυρ Λεωνίδα είναι πάντα μουντζουρωμένος, γεμάτος γράσο και λίγδα. Τον κυρ Λεωνίδα τον ξέρουμε από τα πόδια του και όχι από τα μούτρα του, καθότι συνήθως είναι χωμένος κάτω από τα αυτοκίνητα και διορθώνει τις βλάβες.

Σαν να λέμε το συνεργείο είναι το νοσοκομείο των αυτοκινήτων. Οι ιδιοκτήτες τους τα φέρνουν στο γιατρό, όταν σταματά η καρδιά τους, δηλαδή η μηχανή τους. Άλλα θέλουν σοβαρές εγχειρίσεις και μένουν εκεί, άλλα όμως μ' ένα ανταλλακτικό γίνονται καλά και φεύγουν αμέσως.

Ένα παλιό αυτοκίνητο έχει κάνει “γηροκομείο” το συνεργείο του κυρ Λεωνίδα. Είναι ένα σαραβαλάκι, παλιό μοντέλο, μεγάλο και άνετο, χωρίς ρόδες. Παίζουμε πολύ με αυτό το αυτοκίνητο ο Σταύρος, ο Σπύρος κι εγώ. Το αγαπάμε, γιατί είναι γέρικο και με τα παιγνίδια μας του δίνουμε ζωή. Βρίσκεται εκεί χρόνια τώρα, κάτω από μια ακακία, και δεν πάει πουθενά.

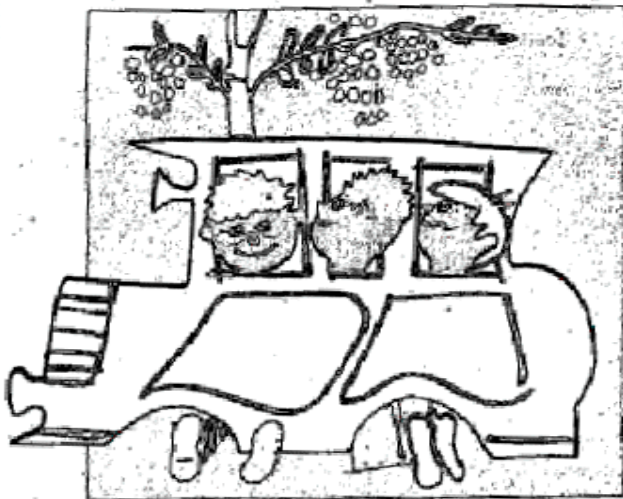
Και ωστόσο μαζί του έχουμε γυρίσει όλο τον κόσμο. Πατάμε γκάζι, βρισκόμαστε στην Αμερική, κι έχουμε λάβει μέρος, με τη φαντασία μας, σε όλα τα ράλι.

Φυσικά γίνεται μεταξύ μας μια σχετική συνεννόηση.

- Που πάμε τώρα;
- Εκδρομή

- Τώρα;
- Τώρα πάμε για ψώνια...

Ένας από τους τρεις μας κάθεται στο τιμόνι και οδηγεί.

Ωσπου μια μέρα...

- Κύριε Λεωνίδα, μας αφήνεις να βάψουμε το αυτοκίνητο;
- Και δεν το βάφετε!

Η ιδέα ήταν δική μου, αλλά η εκτέλεση του Σταύρου και του Σπύρου.

- Δεν μπορούμε να πηγαίνουμε σε τόσα μέρη με τόσο μαύρο αυτοκίνητο, τους είπα. Είναι ντροπή!

Οι φίλοι μου το παραδέχτηκαν. Ήταν ντροπή.

Ο Σπύρος τρελαινόταν να βάφει και είχε παράπονο που δεν τον άφηναν. Κάποτε που

ζωγράφησε ένα φρεσκοβαμμένο τοίχο του σπιτιού του, έφαγε τέτοιο ξύλο που το θυμάται ακόμα. Ήθελε λοιπόν να βγάλει το άχτι του. Αγόρασε γαλάζια μπογιά κι έβαψε, έβαψε με την καρδιά του. Το σαραβαλάκι έφεξε σαν ουρανός του κατακαλόκαιρου.

Μετά το παρέλαβε ο Σταύρος με τα πινέλα και τη φαντασία του. Το κοίταζε καλά-καλά κι άρχισε να ζωγραφίζει ό,τι ήξερε. Έκανε μαύρα χελιδόνια, πεταλούδες με πολύχρωμα φτερά, ένα ουράνιο τόξο! Ζωγράφησε άστρα κι ένα ολόγιομο κίτρινο φεγγάρι, πανσέδες και ζουζούνια.

Απ' όλο αυτό το μπλέξιμο, βγήκε μια καταπληκτική ζωγραφική. Τι σου είναι λοιπόν αυτοί οι καλλιτέχνες!

Ο κόσμος περνούσε και στεκόταν να δει το σαραβαλάκι που από “γέρος” είχε γίνει “νιος”.

- Τι ωραίο αυτοκίνητο! έλεγαν τα παιδιά.
- Σε γεμίζει χαρά, είπε μια κυρία.
- Τι ρόλο παίζουν τα χρώματα στη ζωή μας! θαύμασε ο κυρ Λεωνίδα, που ήταν πάντα μαύρος εξαιτίας της δουλειάς του.

Εμείς καμαρώναμε για το έργο μας, καμαρώναμε γιατί δώσαμε ζωή σε ένα παλιό πράγμα. Από την άλλη μεριά συνεχίσαμε να παίζουμε με περισσότερο κέφι μαζί του, πατούσαμε γκάζι και φεύγαμε ολοταχώς. Μια φορά πήγαμε στην Ανταρκτική, άλλη μια στην Αφρική σ' ένα σαφάρι και πάντα ήμαστε πρώτοι σ' όλα τα δύσκολα ράλι.

- ⇒ Πότε χρειάζεται να πάρουμε ένα αυτοκίνητο στο συνεργείο;
- ⇒ Περιέγραψε το σαραβαλάκι των παιδιών πριν και μετά το βάψιμο.
- ⇒ Τι παιχνίδια έπαιζαν τα παιδιά με το σαραβαλάκι;
- ⇒ «Ένα παλιό αυτοκίνητο έχει κάνει γηροκομείο το συνεργείο του κυρ Λεωνίδα.». Τι εννοεί ο συγγραφέας με τη φράση αυτή;
- ⇒ Συγκρίνω το ποίημα “Ο θαλασσοπόρος” με το κείμενο “Το σαραβαλάκι”. Καταγράφω τις ομοιότητες και τις διαφορές τους στο θέμα και στο περιεχόμενο...
- ⇒ Μιλώ επίσης για τη γλώσσα και τη λογοτεχνική αξία του κάθε κειμένου, επιχειρώντας να καταλάβω το λόγο για τον οποίο γράφτηκε το κάθε ένα και το “ακροατήριο” στο οποίο απευθύνεται.
- ⇒ Ζωγραφίζω στο τετράδιό μου μια εικόνα από το ποίημα ή το κείμενο. Μετά γράφω από κάτω λίγα λόγια για αυτό που ζωγράφισα.
 - 1^η παράγραφος: Ποια είναι τα πρόσωπα; Πώς μοιάζουν;
 - 2^η παράγραφος: Τι κάνουν τα πρόσωπα στην εικόνα;
 - 3^η παράγραφος: Τι υπάρχει πίσω και γύρω τους;

Επαυξημένες προτάσεις

Επαυξημένες προτάσεις λέγονται οι προτάσεις οι οποίες εκτός από τους κύριους όρους (υποκείμενο, ρήμα), συμπληρώνονται και από άλλους προσδιορισμούς (επίθετα, επιρρήματα κ.ά.) που λέγονται **δευτερεύοντες όροι** της πρότασης.

Σχηματίζω επαυξημένες προτάσεις

- ✓ Γράφω την πιο «λογοτεχνική» πρόταση που μπορώ να δημιουργήσω χρησιμοποιώντας όλες τις λέξεις που μου έχουν δοθεί
- ✓ Μπορώ να αντικαταστήσω κάποια λέξη με τη άλλη συνώνυμη της.
- ✓ Προσέχω τα επίθετα να συντάσσονται μπροστά από το ουσιαστικό που προσδιορίζουν και όχι ως κατηγορούμενα...

Παράδειγμα

παιδιά, μαύρο, αυτοκίνητο.

Μια παρέα παιδιών παίζουν με το μαύρο σαραβαλάκι του κυρ Λεωνίδα, κάθε απόγευμα μετά το σχολείο.

1. Χελιδόνια, λιβάδι, ουράνιο τόξο.
2. Τιμόνι, καθίσματα, ράλι.

Ευθύς Λόγος

Ο “ευθύς λόγος” είναι ο τρόπος με τον οποίο μεταφέρουμε αυτούσια τα λόγια ενός προσώπου σε ένα κείμενο. Συντάσσεται με βάση τους ακόλουθους κανονισμούς :

- ❖ Ξεκινώ τη φράση, σε καινούργια παράγραφο, με μια **παύλα (-)**. Αν αριθμός προσώπων σχηματίζουν διάλογο, αλλάζουμε παράγραφο και ξεκινούμε με νέα παύλα κάθε φορά που αλλάζει ο ομιλητής.
- ❖ Μετά τη φράση στον “ευθύ λόγο” είναι καλό να ακολουθεί **δευτερεύουσα συνοδευτική πρόταση**. Αυτή πιστοποιεί το πρόσωπο που μιλά και καθορίζει το ύψος εκφοράς της φράσης (π.χ. ρώτησε, φώναξε, απείλησε, κατηγορήσε, ψιθύρισε)

Να μεταφέρετε το πιο κάτω κείμενο στον ευθύ λόγο.

Είπα στους φίλους μου ότι ήταν ντροπή να πηγαίνουμε σε τόσα μέρη με τόσο μαύρο αυτοκίνητο. Οι φίλοι μου το παραδέχτηκαν. Έτσι προτείναμε στον κύριο Λεωνίδα να βάψουμε το σαραβαλάκι κι αυτός δέχτηκε αμέσως.